

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/41699 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 11 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is deels een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Anderdeels is hetgeen appellante daarin heeft aangevoerd niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Uit artikel 85 van de Vw 2000 volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, dan wel, gezien de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve beoordeling, behoorde te geven.

Aldus is van grieven in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000 geen sprake. Daarom is niet aan het eerste lid van dat artikel voldaan.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

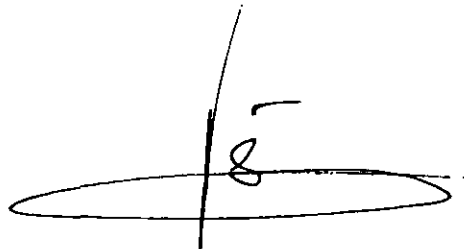
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 augustus 2007

282-501.

Verzonden: 21 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/41699 BEPTDN S2 (voortzetting van AWB 06/26506)

uitspraak: 11 mei 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Eritrese nationaliteit.
IND dossiernummer: 0311.05.0486,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. T.H. Nieuwlaat, werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel te Zwolle.

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND))

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. D. Schuldink, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 5 november 2003 heeft eiseres een aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 1 juni 2004 heeft verweerder de
aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepsschrift van 29 juni 2004 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze
beschikking.

Bij uitspraak van 22 november 2005 van deze rechtbank, zitting houdende te 's-Gravenhage,
is het beroep gegrond verklaard, de beschikking van 1 juni 2004 vernietigd en is verweerder
opgedragen een nieuw besluit te nemen.

Bij beroepsschrift van 30 mei 2006 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen het
niet tijdig beslissen op de aanvraag.

Bij beschikking van 31 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag (wederom) niet ingewilligd.

Zaaknummer: AWB 06/41699 BEPTDN S2 (voortzetting van AWB 06/26506)

2

Bij beroepsschrift van 28 augustus 2006 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verspreken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen, van 24 januari 2007 is het beroep, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit, niet-ontvankelijk verklaard. Tevens is het beroep gericht tegen de reële beschikking van 31 juli 2006 niet-ontvankelijk verklaard wegens het ontbreken van gronden.

Bij verzetschrift van 12 maart 2007 is verzet gedaan tegen voornoemde uitspraak. Bij uitspraak van deze rechtbank van 27 maart 2007 is het verzet gegrond verklaard en bepaald dat het onderzoek zal worden voortgezet in de stand waarin het zich bevond.

Openbare behandeling van het op 28 augustus 2006 ingediende beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 24 april 2007. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door mr. Y.T.M. Bisseling, kantoorgenoot van haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Naar de mening van verweerder ontbeert het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft overwogen dat het niet aannemelijk is dat zij is bekeerd tot het geloof van de Jehova's getuigen. Naar de mening van eiseres is het onbegrijpelijk dat verweerder, ondanks de uitspraak van 29 november 2005 van deze rechtbank, zitting houdende te 's-Gravenhage, in de bestreden beschikking stelt dat niet gemotiveerd hoeft te worden waarom eiseres alle vragen betreffende haar geloof goed had moeten beantwoorden. Eiseres vreest dat zij bij gedwongen terugkeer naar Eritrea zal worden opgepakt en gedetineerd. Ter ondersteuning van deze vrees verwijst zij naar het ambtsbericht van maart 2006 en de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 4 november 2005. Tevens verwijst eiseres naar WBV 2006/29. Eiseres meent dat zij een geslaagd beroep kan doen op artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en in elk geval om die reden een verblijfsvergunning asiel zou moeten krijgen.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevreeding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt

Zaaknummer: AWB 06/41699 BEPTDN S2 (voortzetting van AWB 06/26506)

3

gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006, nr. 06.004621, Sert. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rehtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Allereerst overweegt de rechtbank dat hetgeen is aangevoerd ten aanzien van de omstandigheid dat eiseres zou behoren tot de leeftijdsgroep die dienstplichtig is, wegens strijd met de goede procesorde, buiten beschouwing blijft, nu dit standpunt eerst ter zitting naar voren is gebracht.

De rechtbank overweegt vervolgens dat met de uitspraak van 22 november 2005 van deze rechtbank, zitting houdende te 's-Gravenhage, in rechte is komen vast te staan dat verweerder het niet overleggen van identiteits- of reisdocumenten aan eiseres heeft kunnen toerekenen. Voorts staat in rechte vast dat verweerder het relaas ten aanzien van de door eiseres vervulde dienstplicht en de daaraan gelieerde detentie in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Deze rechtbank, zitting houdende te 's-Gravenhage, heeft in eerder genoemde uitspraak voorts geoordeeld dat het standpunt van verweerder ten aanzien van de omstandigheid dat eiseres zou zijn bekeerd tot de Jehova's getuigen onvoldoende was gemotiveerd.

Het toetsingskader bij de beoordeling van het onderhavige beroep wordt derhalve gevormd door artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Van het asielrelaas van eiseres dient derhalve positieve overtuigingskracht uit te gaan.

De rechtbank ziet zich thans gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen overwegen dat het niet geloofwaardig is dat eiseres is bekeerd tot de Jehova's getuigen en dat het asielrelaas derhalve positieve overtuigingskracht ontbeert.

De rechtbank is van oordeel dat uit de bestreden beschikking en het daarin ingelaste voornemen voldoende gemotiveerd blijkt dat en waarom verweerder het ongeloofwaardig acht dat eiseres behoort tot de Jehova's getuigen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat eiseres geen activiteiten heeft verricht voor de Jehova's getuigen en dat zij zich in Eritrea niet heeft aangesloten bij de Jehova's getuigen. Voorts heeft verweerder kunnen concluderen dat ook de verklaring van eiseres dat zij de leerfase heeft moeten afbreken vanwege haar dienstplicht niet geloofwaardig zijn te achten, gelet op het oordeel van de rechtbank omtrent de gestelde dienstplicht. Gelet op vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen overwegen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve als ongeloofwaardig dient te worden afgedaan.

Nu eiseres ter zitting heeft betoogd dat het behoren tot de Jehova's getuigen een essentieel onderdeel uitmaakt van het gehele asielrelaas en verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat dit relaas ongeloofwaardig is te achten, kan eiseres niet aan één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlelen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Zaaknummer: AWB 06/41699 BEPTDN S2 (voortzetting van AWB 06/26506)

4

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Bestlissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 11 mei 2007 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden: 22 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

3. Ten onrechte heeft de rechtbank geen onderzoek gedaan naar, althans niet geconstateerd dat onvoldoende onderzoek, zoals beschreven in art. 4 eerste lid jo art. 4 derde lid sub a tot e van de Definitie richtlijn, nr.2004/83/EG heeft plaatsgevonden.

2. Toelichting op grieven 1 en 2

Uit de door verweerder ingenomen standpunten blijkt dat vanaf het begin af aan in deze procedure is uitgegaan van de Eritrese nationaliteit van appellante. Appellante wijst op het feit dat de Staatssecretaris ambtshalve bekend is met de algemene ambtsberichten over Eritrea, alsmede met het door de (toenmalige) Minister geformuleerde landenbeleid voor asielzoekers uit Eritrea.

Appellante verwijst naar het WBV 2006/29:

7.4 Schending artikel 3 EVRM bij terugkeer

Bij uitspraak van 4 november 2005 heeft de ABRS uitspraak gedaan in het hoger beroep van de Minister tegen een Eritrese vreemdelinge. Deze vreemdelinge stelde bij terugkeer naar Eritrea door de autoriteiten aldaar te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, omdat er aanwijzingen zijn dat vanuit Malta (oktober 2002) en Libië (juli en augustus 2004) verwijderde Eritreërs bij aankomst in Eritrea door de autoriteiten zijn gedetineerd en sindsdien vastzitten. De ABRS heeft geoordeeld dat uit het ambtsbericht van de Minister van BuZa van februari 2005 niet blijkt waarom de vanuit Malta en Libië verwijderde Eritreërs zijn gearresteerd en gedetineert. Derhalve kan volgens de ABRS niet worden volstaan met een verwijzing naar het ambtsbericht om de asielaanvraag met een beroep op artikel 3 EVRM af te wijzen. Het algemene ambtsbericht van 29 maart 2006 bevat op dit punt geen andere informatie dan het ambtsbericht waar de ABRS in de uitspraak naar verwijst. Dat wil zeggen dat de motieven om de uit Malta en

Libië teruggekeerde Eritreeërs bij terugkeer te detineren en tot op heden vast te houden, niet zijn geëxpliciteerd.

Indien een Eritrese asielzoeker stelt bij terugkeer naar Eritrea een risico te lopen op een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM, kan niet worden volstaan met een enkele verwijzing naar het ambtsbericht om dit beroep op artikel 3 EVRM af te wijzen. Gezien de uitspraak van de ABRS en de omstandigheid dat ook het huidige ambtsbericht geen inzicht verschaft in redenen voor detentie van de uit Malta en Libië teruggekeerde Eritreeërs, zal in elk individueel geval goed gemotiveerd dienen te worden waarom terugzending geen schending van artikel 3 EVRM betekent.

Appellante meent dat ten aanzien van haar asielrelaas, ten onrechte, niet goed is gemotiveerd waarom terugzending in haar geval geen schending van art. 3 EVRM betekent.

Appellante meent dan ook dat de rechtbank "vol" had moeten toetsen of appellante, ondanks de "formele ongelooftwaardigheid" van haar asielrelaas, op basis van de feiten en omstandigheden die wél vaststonden, een reëel risico loopt, in geval van (gedwongen) terugkeer naar Eritrea het slachtoffer te worden van schending van art. 3 EVRM.

Vast staat dat appellante een Eritrese vrouw is in de leeftijd die haar dienstplichtig maakt. Het is onder deze omstandigheden eerder uitzonderlijk dat appellante niet geconfronteerd zou worden met enige vorm van rekrutering in het leger dan niet. Uit bestendige rapportage van de minister van Buitenlandse Zaken over Eritrea blijkt dat vrouwen in het geval van rekrutering een groot risico lopen op een (gender gerelateerde) behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. In het gegeven geval is appellante uiteindelijk als kok in het leger aan het werk gezet. Enerzijds kan dit verklaren, waarom zij in de ogen van verder een aantal specifieke vragen met betrekking tot het functioneren in het leger niet naar tevredenheid kan beantwoorden (militaire rangen, divisies en bataljons, kunnen een kok gemakkelijk ontgaan), anderzijds is er geen reden om aan te nemen dat vrouwen die in het leger niet als (gewapend) soldaat, maar als kok aan het werk worden gezet, de hier boven

genoemde schending van artikel 3 EVRM niet hoeven te vrezen. Tegen die achtergrond is de toetsing die de rechter heeft uitgevoerd niet overeenkomstig de wijze waarop volgens het EHRM in een dergelijk casus getoetst moet worden, zoals weergegeven in de uitspraak *versus de Staat der Nederlanden*.

3. Toelichting op grief 3

Appellante wijst op het feit dat sinds 29 april 2004 de "Definitierichtlijn" (2004/83/EG) van kracht is. De uiterste implementatie termijn voor deze richtlijn was bepaald op 10 oktober 2006. Het bestreden besluit is van voor die datum. Appellante meent dat de rechtbank toch had moeten toetsen aan de bepalingen in de Definitierichtlijn, in het bijzonder art. 4 van deze richtlijn. Appellante wijst op het feit dat bij implementatie¹ van de richtlijn in de Nederlandse wetgeving, geen aanpassing van de wet- en regelgeving noodzakelijk werd geacht teneinde te voldoen aan art. 4 van de richtlijn. Dit betekent dat de Nederlandse wet- en regelgeving, op dat punt, in de visie van de minister/staatssecretaris al voldeed aan de richtlijn. Appellante meent dan ook dat het onderzoek dat ten grondslag ligt aan het besluit van 28 november 2005, getoetst moest worden aan art. 4 van de Definitierichtlijn.

Appellante meent dat indien de rechtbank het onderzoek had getoetst aan art. 4 van de Definitie richtlijn, de rechtbank tot de conclusie had moeten komen dat sprake was van een, onbetwist, Eritrese asielzoekster, in de dienstplichtige leeftijd, met een, in Eritrea, verboden geloofsovertuiging. Deze combinatie van factoren noodzaakte zonder meer tot nader onderzoek, in samenwerking met verzoekster (appellante).

4. Conclusie

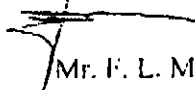
Op grond van de hierboven vermelde grieven, ieder voor zich en in onderlinge samenhang, meent appellante dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat haar beroep ongegrond was.

¹ Zie kamerstukken II, 2006/07, 30925 nr. 6 d.d. 16 april 2007

Verzoekt wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 24 april 2007 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister van 28 november 2005 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde,

Mr. F. L. M. van Haren

Bijlagen:

kopie uitspraak AWB 06/461